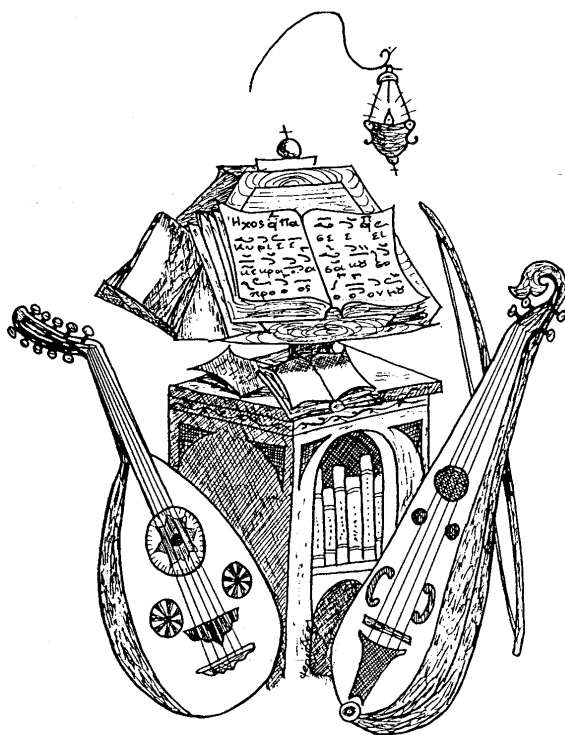

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

«Λεῖδω ξυνεΐοις,
θύρας δ' ἐπίθεσθε
βέβηλοι»
(Ορφικόν)

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΕΤΟΣ Α' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ. 20
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 19 Τ.Κ. 25100
ΑΙΓΙΟ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

ΚΩΔ. 7587

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- 1. Ακρίδας Θεόδωρος**, Πρόεδρος
Αιτωλικού 101, Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-28383 ή 24742
- 2. Γκοτσόπουλος Ανδρέας**
Α' Αντιπρόεδρος
Δοϊράνης 16, Χολαργός 15562
Τηλ. 210-6577027, κιν. 6979976423
- 3. Ζαρακοβίτης Κων/νος**
Β' Αντιπρόεδρος
Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341
Τηλ. 210-9920182 & 210-9918584
- 4. Γιάννου Νικόλαος**, Γ. Γραμματέας
Μυκηναϊκών τάφων 24, Σπάτα 19004
Τηλ. 6937417401
- 5. Κατσιφής Βασίλειος**,
Ειδ.Γραμματέας, Λ. Κατσώνη 28-30,
Δάφνη 17236 Τηλ. 210-9707808
- 6. Σαλάτας Σπυρίδων**, Ταμίας
Ανοιξεως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092
- 7. Καμπίσης Δημήτριος** Μέλος
Αρκαδίου 20, Κάτω Χαλάνδρι 15231
Τηλ. 210-6740335
- 8. Τσιντζίφα Βαρβάρα**, Μέλος
Αλαμάνας 7, Βούλα Αττικής 16673
Τηλ. 6945509444
- 9. Κοτρώτσος Παναγιώτης**, Μέλος
Παυσανία 1, Ναύπακτος 30300
Τηλ. 6977577734

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος**,
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259
- 2. Κότσικας Δημήτριος**
Σώσσου 29, Βύρωνας 16233
Τηλ. 210-7600421
- 3. Σιώλος Γρηγόριος**
Δ. Υψηλάντου 6 Καλλιθέα 16777

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

Αγ. Ιωάννου 19, ΤΚ 25100 Αίγιο.
Τηλ.26910-29842 FAX: 26910-23492

**ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον
Θεόδωρος Ακρίδας
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Θεόδωρος Ακρίδας**
Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος –
Συγγραφέας.
- 2. Βασίλειος Κατσιφής**
Άρχων Μουσικοδ/λος - Πρωτοψάλτης-
Συγγραφέας.
- 3. Θεοδωρακόπουλος Φώτης**,
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης.
- 4. Γιάννου Νικόλαος**,
Καθηγητής Μουσικής-Πρωτοψάλτης.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Χρήστος Παπαδημητρίου, Δικηγόρος,
Χαρ. Τρικούπη 37,
Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-22838

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

Ηλεκτρονική Διεύθυνση:
www.myriphoon.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
"ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ"

Αθήνα την 2 Δεκεμβρίου 2009
Αριθ. πρωτ. 138.

**Προς την
Αυτού Μακαριότητα
Τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και
Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμον .**

“ΥΠΟΜΝΗΜΑ – ΕΚΚΛΗΣΗ”

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Μετά ιδιαιτέρας χαράς και ανακουφίσεως ιδόντες την ανάρρησίν Σας εις τον πρώτον θρόνον της Ελλαδικής Εκκλησίας, μαζί με τα θερμά συγχαρητήριά μας, Σας υποβάλλουμε τα σέβη μας και τις εκ βαθέων ευχές μας για μακροημέρευση, υγεία και δύναμη για το καλό της μητρός Εκκλησίας μας.

Ευσεβάστως και με πλήρη συναίσθηση ευθύνης, Σας θέτουμε υπόψη τα ακόλουθα:

Όπως γνωρίζετε και Υμείς κάλλιον παντός, η Ελληνική Βυζαντινή Μουσική της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας, υπήρξε το μέσον έκφρασης της ψυχικής ανάτασης ιερών και πιστών Χριστιανών προς τον Πανάγαθο Δημιουργό του παντός, και εν ταυτώ, ως Μεγάλη Τέχνη, και το όχημα των θείων εμπνεύσεων με τας οποίας η Εκκλησία αναπέμπει ανέκαθεν προς τον Θεόν δοξολογίας, ευχαριστίας, αιτήματα και εκφράζει την συντριβή της, απότοκο των ανθρωπίνων αμπλακημάτων. Τον ιερό αυτό σκοπό της η Βυζαντινή μουσική εξεπλήρωνε και εκπληρώνει με το μουσικό ύφος της τέχνης της, το οποίο υπηγορεύθη από την σεμνότητα και κατανυκτικότητα την οποία ιεροπρεπώς

εξέφραζαν στα μουσικά Εκκλησιαστικά κείμενα οι μεγάλοι υμνογράφοι και μουσουργοί της.

Ως γνωστόν, επίσης, η μεγάλη αυτή μουσική τέχνη εξειλήχθη εκκλησιαστικώς και έλαβε την τελική μορφή της ως θεωρίας, γραφής και ανάγνωσης το 1814 με την, θείας εμπνεύσεως, παρέμβαση των τριών σοφών Διδασκάλων, Χρυσάνθου, Μητροπολίτου Προύσσης, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Οι τρεις αυτοί θεόπεμπτοι άνδρες κατέστησαν τη γνώση της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής μουσικής προσιτήν εις τους πολλούς, αναδειχθέντες "Εθνικοί Ευεργέτες".

Όπως είναι πρόδηλο, από όλες τις έγκυρες γραπτές μαρτυρίες και τα αρχαιότερα ηχητικά δείγματα, ουδέν άλλο μετεβλήθη εις την Εκκλησιαστικήν Μουσικήν με την παρέμβασιν των τριών, πλην της απλούστευσης των μουσικών συμβόλων της γραφής της. Κατ' αυτόν τον τρόπον η Εκκλησιαστική Μουσική, μέσω της απλουστευθείσης θεωρίας, μετελαμπαδεύθη, κυρίως δια των ιεροψαλτών, στις νεότερες γενεές, όπως ακριβώς ίσχυε ανά τους αιώνας, επιτελούσα κατά τρόπο εύρυθμο και απρόσκοπτο τον ιερό σκοπό της.

Τη Μουσική αυτή υπηρέτησαν επιφανείς θεωρητικοί επιστήμονες και κορυφαίοι μαϊστορες, πρωτοψάλτες του Πατριαρχικού Ναού, οι οποίοι ανεδείχθησαν μουσικοί τιτάνες των αναλογίων με παγκόσμια ακτινοβολία και ομόθυμο αναγνώριση.

Δυστυχώς, ως επ' εσχάτων, ανέκυψε ζήτημα εν σχέσει με την θεωρία και την πράξη, της καταστάσης πλέον Εθνικής, της Εκκλησιαστικής μας Μουσικής, λόγω των αστήρικτων και καινοφανών απόψεων ενός αυτοδιδάκτου, κατά γενικήν ομολογίαν και μηδέποτε χρηματίσαντος ψάλτου, δηλονότι του μακαριστού Σίμωνος Καρά. Με τις ως εκ κενού εμφανισθείσες μουσικές αντιλήψεις του Σίμωνος Καρά παρουσιάζονται τα ακόλουθα φαινόμενα:

α) Επαναφέρονται κατηργημένα από τους τρεις και εν απολιθώσει ευρισκόμενα σύμβολα της μουσικής παλαιογραφίας, τα οποία είχαν εγκαταλειφθεί ήδη από το 1650 πολύ πριν την παρέμβαση των ως άνω τριών Διδασκάλων.

β) Προκαλείται κατάτμηση των ήχων, οι οποίοι πλέον από 8 εμφανίζονται 42, δηλονότι αλλοιούνται η οκτώηχος.

γ) Κατακερματίζονται και αλλοιούνται οι κλίμακες, οι οποίες από 17 γίνονται 183.

δ) Λαμβάνει χώρα κατά κόρον η χρήση ακραίων σημείων αλλοιώσεως, τα οποία κονιορτοποιούν όλα τα τονικά διαστήματα των κλιμάκων με αποτέλεσμα να καθίστανται πλέον αυτά ασαφή και απροσδιόριστα.

Τόσον με την ως άνω θεωρητική παραμόρφωση της Εκκλησιαστικής μας Μουσικής, όσον και με την "πρακτική", ο Σίμων Καράς διαμόρφωσε ένα εντελώς ξένον άκουσμα, το οποίο διακρίνεται κατ' εξοχήν για το ιλαροχορευτικό μουσικό ύφος, το οποίον απομακρύνει από την σεμνότητα, κατανυκτικότητα, ιεροπρέπεια αλλά και την δοξολογική μεγαλοπρέπεια, την οποία αποπνέουν τα εκκλησιαστικά μουσικά μέλη.

Αυτή η, κατά γενικήν ομολογίαν, προκαλούσα, θυμηδίαν εις τους ακούντας μουσική εκτροπή, ανατρέπει την επί αιώνες καθιερωμένη θεωρία και πράξη της Βυζαντινής Μουσικής, παρεισάγουσα μουσικάς τεχνοτροπίας των λαών της Εγγύς Ανατολής. Σημειωτέον ότι το θεωρητικό εγχείρημα του Σ. Καρά, προδήλως στηρίζεται στην θεωρία των αραβοπερσικών "μακαμάτ", γεγονός άλλωστε, το οποίο ομολογείται και από τον ίδιο τον Καρά στο θεωρητικό του βιβλίο.

Η αραβοπερσοτουρκικού τύπου αυτή τεχνοτροπία Καρά δυστυχώς δεν παρέμεινε στο επίπεδο μόνον της θεωρίας, ως μουσικολογική άποψη, της οποίας οι αιρετικές μουσικές αποκλίσεις θα μπορούσαν να δικαιολογηθούν μόνον εις το πλαίσιο της ελευθερίας της έκφρασης. Τουναντίον αυτή έχει μετουσιωθεί εις πράξιν και έχει εισδύσει ήδη εις τους Ελληνορθόδοξους Χριστιανικούς Ιερούς Ναούς μέσω

θιασωτών του Σ. Καρά, οι οποίοι "εμαθήτευσαν παρ' αυτώ" και οι οποίοι προδήλως ανέλαβαν την διάδοσή της ποικιλοτρόπως.

Όπως έχει διαπιστωθεί, ορισμένοι εκ του κύκλου των αποδεξαμένων τις θεωρίες του Σ. Καρά περί Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής, ανέλαβαν δεσπόζουσες θέσεις σε τομείς της εν γένει διοίκησης. Οι άνθρωποι αυτοί διακρίνονται για την ακατανόητη εμμονή τους στις καταστροφικές για την Εκκλησιαστική μας Μουσική αυτές παρεκκλίσεις, τις οποίες διδάσκουν και των οποίων την διάδοση προωθούν, επιδεικνύοντας αλαζονικήν μουσικολογικήν συμπεριφοράν.

Προφανώς οι θιασώτες του Σ. Καρά αρύονται επιχείρημα, για την δήθεν επιστημονική τεκμηρίωση των απόψεών του, από δυσσερμήνευτον και δυσνόητον αναφοράν του, με την οποία, ο ίδιος "εξηγεί" ότι κίνητρο των μουσικολογικών του μελετών είναι *"η κατά την 24^{ην} Δεκεμβρίου του 1940, εκ τυχαίας χειρονομίας πτώσις του μουσικού παλαιογραφικού παραπετάσματος, ήτις επέτρεψε να φανεί το μέχρι τότε αγνοούμενον και σήμερον ακόμη αμφισβητούμενον παρά των αγνοούντων αυτό, σύστημα της παλαιότερας μουσικής γραφής."*(Σ. Καρά - Θεωρητικό - Τόμος Α' σελ. δ').

Σχετικά με τις άκρως επικίνδυνες και ανατρεπτικές δοξασίες του Σ. Καρά έχουν τοποθετηθεί κορυφαίοι ειδικοί με περισπούδαστα συγγράμματα και πάμπολλες δημοσιεύσεις στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, εκ των οποίων εξάιρουμε ενδεικτικώς τα ακόλουθα :

- 1) **"Μελέτη κριτική στο Θεωρητικό του Σίμωνος Καρά"**, του παλαίμαχου πρωτοψάλτου και Αρχοντος Μουσικοδιδασκάλου Βασ. Κατσιφή.
- 2) **"Έλεγχος μουσικών δυσπλασιών Σ. Καρά"** του πρωτοψάλτου - μουσικολόγου Θεοδώρου Ακρίδα.
- 3) **"Μουσικολογικές επισημάνσεις"**.
- 4) **"Μουσικολογικά θέματα - Νεύματα - Οκταηχία - Μακαμάτ"**.

5) "Το Θεωρητικό του Χρυσάνθου Μουσικοφιλολογικώς"
του εμβριθέστατου μελετητή της Ελληνορθόδοξου
Εκκλησιαστικής μουσικής και φωτισμένου κληρικού,
Αρχιμανδρίτου π. Αθ. Σιαμάκη.

Από τα ως άνω συγγράμματα αποδεικνύεται με απόλυτη
επιστημονική τεκμηρίωση η προφανής πλάνη των θεωριών
του Καρά και η καταστροφική επίδρασή τους στη
εκκλησιαστική μας μουσική.

Αναφερόμεθα επίσης σε δεκάδες εμπεριστατωμένα
σχετικά άρθρα ή αναφορές κορυφαίων ειδικών, που έχουν
κατά καιρούς δημοσιευθεί. Ενδεικτικώς αναφερόμεθα:

Α) Σε σχόλιο του κορυφαίου Αρχοντος Πρωτοψάλτου της
Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, αιμνήστου Θρασυβού-
λου Στανίτσα, ο οποίος είπε σε μαγνητοφωνημένη
συνέντευξή του : "Ο Καράς! ... τί να του πεις! ποιος σου
έδωσε το δικαίωμα να μεταφράζεις την παλαιά παραση-
μαντική όπως την θέλεις εσύ, όπως την νομίζεις εσύ;...".

Β) Στον διαπρεπή καθηγητή της ιστορίας και θεωρίας της
μουσικής στην Γερμανία Γεωργ. Καραγιώργο ο οποίος
γράφει: "Γενικά η Ισλαμική λατρευτική μουσική έχει
μυστικιστικό χαρακτήρα... Μια τέτοια μουσική θεωρία
περιγράφει στις μέρες μας ο μουσικός Σίμων Καράς, ο οποίος
ανεπιτυχώς την ονομάζει Ελληνική". (Η Φωνή των
Υπέρμαχων, τεύχος 7).

Γ) Στον επιφανή καθηγητή της Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο
του Πιτσβούργου (Η.Π.Α.), πρωτοψάλτη, χοράρχη και
καθηγητή της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής στην
εκεί Ι. Μητρόπολη Νικόλαο Γιαννουκάκη, που επισημαίνει
ότι: "Τη στιγμή που προσπαθούμε να επαναφέρουμε τη
Βυζαντινή Μουσική στις ορθόδοξες εκκλησίες των Η.Π.Α.,
αντιληφθήκαμε τη γένεση μιας νέας καταστροφικής απειλής,
προερχομένης από τη μητέρα πατρίδα, το κίνημα Καρά". (Η
Φωνή των Υπέρμαχων, τεύχος 9).

Δ) Στο Δ.Σ. του Πανελληνίου Συνδέσμου Ιεροψαλτών το
οποίο αποφαινεται: "Οι θέσεις του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας
για το πολυσυζητημένο μουσικολογικό – ιεροψαλτικό θέμα

(σ.σ. τον Καρά) είναι ξεκάθαρες. Μας βρίσκει αντίθετους και πολέμιους κάθε ανατρεπτική πρόταση, ακόμα κι αν αυτή στηρίζεται εν τινι βαθμῷ από καθηγητές Α.Ε.Ι. ή από γνωστούς πρωτοψάλτες – μουσικολόγους, που αναφέρεται: α) στη θεωρία της Εθνικής Βυζαντινής μας Μουσικής, β) στην εκτέλεση των ὕμνων με πιστότητα προς το παραδεδομένο βυζαντινό ὕφος και γ) στην τάξη τέλεσης της Θείας Λατρείας μας”.

Ε) Στο από 19-12-2001 ουσιώδες υπόμνημα του μουσικολογιστάτου Ιεράρχου, αιμινήστου κυρού Νικοδήμου Βαλληνδρά, ο οποίος αποφαίνεται με αυτό, ότι “δια του ὕφους της καλουμένης σχολῆς Καρά ουχ’ ἦττον διακυβεύεται το γνήσιον Αγιορειτικόν και Πατριαρχικόν ὕφος”.

Ὅπως γνωρίζει και η Ὑμετέρα Μακαριότης η Διαρκῆς Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος με την ιστορικήν απόφασιν της **5-2-2003** ἔθεσε οριστικό τέλος εις την τεκταινομένην μεταβολήν της Εθνικής μας Μουσικής, διατρανώσασα μεταξύ άλλων ότι, “εμμένομεν εις την απόφασιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εις την μεθοδολογίαν των τριῶν Διδασκάλων ... καθ’ ὅσον δεν υπάρχουν λόγοι αλλαγῆς των παραδεδομένων εις την Βυζαντινήν Εκκλησιαστικήν Τέχνην και Μουσικήν”.

Ὡστόσο διαπιστώνουμε ότι οὔτε η ως ἄνω απόφασις της Δ.Ι. Συνόδου της υφ’ Ὑμῶν ποιμενομένης Εκκλησίας της Ελλάδος, οὔτε και οι εκατοντάδες διαμαρτυρίες του ορθοδόξου ιεροψαλτικού και μουσικολογικοῦ κόσμου κάμπτουν την πεισματικήν ἐμμονήν των θιασωτῶν του Σ. Καρά για την διάδοσιν των καινοφανῶν δοξασιῶν του, διότι μη σεβόμενοι την ως ἄνω απόφασις της Εκκλησίας και αντιφρονούντες προς την μεγάλην πλειοψηφία του ιεροψαλτικού και Μουσικολογικοῦ κόσμου, συνεχίζουν την ἐφαρμογή των καταστροφικῶν για την Εθνική μας Μουσική ἀπόψεων των τόσοσιν στους Ιερούς Ναούς ὅσον και στη δημόσια ἐκπαίδευσιν (!).

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν φρονούμεν Μακαριώτατε ότι η ως ἄνω ιστορική ἀπόφασις της Δ. Ι. Συνόδου θα πρέπει να

συνοδευθεί και υπό των περαιτέρω αναγκαίων εκείνων μέτρων, τα οποία θα εξασφαλίσουν την υλοποίησή της, προκειμένου να διατηρηθεί ενιαία και αλώβητος η Βυζαντινή Εκκλησιαστική Μουσική.

Εν' όψει του επικείμενου κινδύνου της εμπαθούς νοθεύσεως και αλλοιώσεως της Βυζαντινής μουσικής, προσβλέπομεν εις την Υμετέραν Μακαριότητα την οποίαν ευσεβάστως παρακαλούμεν ποιούντες έκκλησιν δια την σωτήριον παρέμβασίν της προς αναχαίτισιν του καταστροφικού νεωτερικού κύματος πεπονημένης "μουσικής".

Μακαριώτατε,

Οι ευθύνες όλων μας είναι ιστορικές. Η απειλή δεν παύει άλλη αναβολή. Οι καιροί ου μενετοί. Ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταγράψει την σωτήριον παρέμβασίν σας.

Σύσσωμος ο ιεροψαλτικός κόσμος, και σύμπας ο Ελληνισμός θα σας είμεθα ευγνώμονες.

Μετά βαθυτάτου σεβασμού

Δια την ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
(ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΚΡΙΔΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

- 1) Προς την Αυτού Θειοτάτην Παναγιότητα
Τον Οικουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαίον
- 2) Προς την Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος.

----- . -----

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΥΛΛΗ – ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟ ΘΕΟΔΩΡΟ ΑΚΡΙΔΑ

Την Κυριακή 29-11-2009 στο Μητροπολιτικό Ναό Καστοριάς και μέσα σε μια λαμπρή τελετή, ο Σος Μητροπολίτης Καστοριάς κ.κ. Σεραφείμ τίμησε το δάσκαλό μας πρωτοψάλτη, μουσικολόγο και μουσικοδιδάσκαλο κ. Θεόδωρο Ακρίδα.

Ο Σος κ. Σεραφείμ αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και τη μεγάλη προσφορά του κ. Ακρίδα στην Ι. Μητρόπολη Καστοριάς, αφού κατά την διαμονή του (1969-1984) δίδαξε αφίλοκερδώς βυζαντινή μουσική και ψαλτική και άφησε πληθώρα μαθητών, που υπηρετούν σήμερα στα περισσότερα αναλόγια. Στη συνέχεια μέσα στον ασφυκτικά γεμάτο Ι.Ναό, αναγνώστηκε «ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ» με το οποίο η Ι.Μ.Καστοριάς «**ήχθη εις την βουλήν και την πράξιν τιμήσαι τον κ. Θεόδωρον Ακρίδαν πρωτοψάλτην – μουσικολόγον, τω παρασήμεν του Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μηνά του Θαυματουργού**» και ο Σος έθεσε στον κ. Ακρίδα ευμεγέθη Σταυρό, αναφωνώντας ΑΞΙΟΣ, ενώ το ιερατείο και οι χοροί των ψαλτών (μαθητών του κ. Ακρίδα) έψαλαν το ΑΞΙΟΣ.

Την Δευτέρα 30-11-2009 ο κ. Ακρίδας έφτασε στη Βέροια, όπου ήταν κύριος εισηγητής σε ημερίδα, που διοργάνωσε εκεί η Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας με θέμα «Η εξέλιξη της παρασημαντικής των Ελλήνων και η μεταρρύθμισή της κατά το 1814».

Στη συνέχεια ο μουσικολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αθανάσιος Σιαμάκης παρουσίασε το τελευταίο επιστημονικό σύγγραμμα του κ. Ακρίδα «ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΥΣΠΛΑΣΙΩΝ Σ. ΚΑΡΑ». Την ημερίδα παρακολούθησαν κορυφαίοι πρωτοψάλτες από Καστοριά, Φλώρινα, Έδεσσα, Γιαννιτσά και Θεσσαλονίκη, μεταξύ των οποίων και Άρχοντες πρωτοψάλτες και άρχοντες μουσικοδιδάσκαλοι του Οικουμενικού Θρόνου, που απόλυτα ικανοποιημένοι συγχάρηκαν ολόθερμα τους ομιλητές.

Τους εκφράζουμε και εμείς τα θερμά συγχαρητήρια μας. Ιδιαίτερα συγχαίρουμε το δάσκαλο μας κ. Θεόδωρο Ακρίδα και τον ευχαριστούμε για τα όσα πολύτιμα μας δίδαξε. Του ευχόμαστε να είναι πάντα καλά για να προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του στις μουσικές μας παραδόσεις.

Οι Μακεδόνες μαθητές του.

----- . -----

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Στεφάνου Πασχαλούδη

Πρωτοψάλτου Ι. Ν. Αγίων Πάντων

Ξηροκρήνης Θεσσαλονίκης

Τη Δευτέρα 30/11/2009 παραβρέθηκα στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας σε μια εξαιρετική μουσική ημερίδα του Συλλόγου Ιεροψαλτών Βεροίας , στην οποία έγινε παρουσίαση του βιβλίου του Πρωτοψάλτου – Μουσικολόγου κ. Θεόδωρου Ε. Ακρίδα «ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΥΣΠΛΑΣΙΩΝ Σ. ΚΑΡΑ» (Μεσολόγγι 2009) από το συγγραφέα Αρχιμανδρίτη π. Αθανάσιο Σιαμάκη της Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης.

Η όλη εκδήλωση τελούσε υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.κ. Παντελεήμονος και την ετίμησαν με την παρουσία τους εκπρόσωποι του Μητροπολίτου, της Δημοτικής Αρχής, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ο Άρχων Πρωτοψάλτης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κων/λεως κ. Βασίλειος Σπυριδόπουλος, οι Άρχοντες Μουσικοδιδάσκαλοι του Οικουμενικού Θρόνου κ. Θρασύβουλος Παπανικολάου και κ. Στέφανος Δόντσιος, ως και ο Μουσικοδιδάσκαλος Άρχων Υμνωδός της ΜΧΕ κ. Αντώνιος Πατρώνας.

Στην αρχή της ημερίδας ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ιεροψαλτών Βεροίας κ. Γεώργιος Ορδουλίδης αναφέρθηκε στο άοκνο προσωπικό του ενδιαφέρον αλλά και το ενδιαφέρον του Ιεροψαλτικού Κόσμου της Βέροιας να στηρίξουν με κάθε μέσον τις ψαλτικές μας παραδόσεις ,

όπως αυτές τις διδάχτηκαν κυρίως από μεγάλους Πρωτοψάλτες - εκφραστές της Νεοπατριαρχικής μας Παράδοσης. Επίσης επεσήμανε το εξαιρετικά σημαντικό έργο που επιτελούν στο χώρο της εκκλησιαστικής μας μουσικής η Πανελλήνια Ένωση Προασπιστών Εθνικής Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» με πρωτοστατούντα τον ακάματό της Πρόεδρο κ.Θεόδωρο Ακρίδα. Τέλος αναφέρθηκε με ιδιαίτερα κολακευτικά λόγια για το πρόσωπο του Αρχιμανδρίτη π. Αθανασίου Σιαμάκη ,του οποίου το πλούσιο μουσικολογικό συγγραφικό έργο στηρίζει με εξαιρετική δύναμη τις προσπάθειες όλων αυτών που θέλουν να κρατήσουν αλώβητες τις μουσικές παραδόσεις του Γένους μας.

Στη συνέχεια ο Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος και Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Προασπιστών Εθνικής Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» κ.Θεόδωρος Ακρίδας πραγματοποίησε σύντομη ομιλία για την πορεία μέσα στους αιώνες της εκκλησιαστικής αλλά και της εν γένει εθνικής μας μουσικής : μια πορεία μακρά, επίπονη, αταλάντευτη. Αναφέρθηκε επίσης στα κατά καιρούς επικρατήσαντα στην εκκλησιαστική μας μουσική σημειογραφικά μουσικά συστήματα και τόνισε όπως ιδιαιτέρως τη δύναμη, την επάρκεια, αλλά και τη σοφία του ισχύοντος σήμερα σημειογραφικού μουσικού συστήματος των Τριών Διδασκάλων (1814). Τέλος τόνισε αυτό που και στο παρούσαζόμενο στην ως άνω ημερίδα έργο του αναφέρεται (σελ. 8), ότι δηλαδή ο Σ. Καράς αγνόησε όλα τα βασικά στοιχεία της μουσικής μας παράδοσης και δημιούργησε ένα υποκατάστατό της - και ότι αυτές οι προσωπικές μουσικές δοξασίες του τείνουν να επιφέρουν επικίνδυνες αλλοιώσεις σε όλο το φάσμα της Ελληνικής Μουσικής.

Στη συνέχεια ο κύριος ομιλητής της ημέρας Αρχιμανδρίτης π.Αθανάσιος Σιαμάκης παρουσίασε αδρομερώς το περιεχόμενο του έργου του Πρωτοψάλτου – Μουσικολόγου κ. Θεοδώρου Ακρίδα «ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΥΣΠΛΑ-

ΣΙΩΝ Σ. ΚΑΡΑ» (Μεσολόγγι 2009). Ιδιαίτερα τόνισε τη μεγάλη μουσικολογική αξία του έργου και εξήρε τις διαπιστώσεις αλλά και τα συμπεράσματα του συγγραφέα, πως ο Σ. Καράς προέβη σε έναν άνευ προηγουμένου καταθρυμματισμό των εκκλησιαστικών μας μουσικών ήχων. Επίσης θεώρησε ότι οι παραθέσεις στο ως άνω βιβλίο φωτοτυπιών Εξωφύλλων κλασικών μουσικών εκκλησιαστικών βιβλίων ως και οι παραθέσεις απόψεων – θέσεων για την εθνική μας μουσική μεγάλων μουσικών εκτελεστών ανατρέπουν άρδην τις μουσικές και μουσικολογικές απόψεις της σχολής Σ. Καρά και των επιγόνων του.

Μετά τον π. Αθανάσιο Σιαμάκη έλαβε το λόγο ο κ. Θρασύβουλος Παπανικολάου: ανέφερε ότι στα νεανικά του χρόνια έπεσε στα χέρια του ένα χειρόγραφο του 1944 του Σ. Καρά για την εθνική μας μουσική, όπου μέσα στο έργο αυτό διέκρινε την αγωνία του συγγραφέα για το μέλλον της εθνικής μας μουσικής. Τα σημερινά όμως, όπως είπε, καινοφανή μουσικά δεδομένα της σχολής Καρά δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις αγωνίες και τα μουσικά δεδομένα του χειρογράφου του Σ. Καρά του 1944. Τόνισε μάλιστα ότι η εισαγωγή στην εκμάθηση της εκκλησιαστικής μας μουσικής από τη σχολή αυτή πολλών δεκάδων κλαδικών ήχων μόνον σύγχυση επιφέρει και εις ουδέν ωφελεί.

Εν συνεχεία μίλησε ο Μουσικολόγος-Καθηγητής Δ.Ε. κ. Χαράλαμπος Συμεωνίδης, ο οποίος αναφέρθηκε κυρίως στην τεράστια συμβολή στην υπόθεση της εθνικής μας μουσικής του Κων/νου Ψάχου. Είπε ότι υπάρχει μεγάλο αδημοσίευτο έργο του και ότι πρέπει να βγει το συντομότερο δυνατό αυτό του το έργο στην επιφάνεια και να μελετηθεί.

Τέλος το λόγο έλαβε ο υπογράφων, ο οποίος ετόνισε ότι το σύστημα Καρά και των επιγόνων του ουδείς εκ των επιφανών και διακεκριμένων σήμερα Ψαλτών το ακολουθεί και ότι το σύστημα αυτό ως διάττων αστήρ σύντομα θα σβήσει, γιατί είναι προϊόν μάλλον θεωρητικών αναζητή-

σεων πανεπιστημιακών ακαδημαϊκών κύκλων, παρά έκφραση της παραδοσιακής ψαλτικής τέχνης, όπως τουλάχιστον στις ημέρες μας την ακούσαμε από γίγαντες του Ιερού Αναλογίου (Θρ. Στανίτσας, Λ.Αστέρης, Χ.Ταλιαδώρος, Αθ.Καραμάνης, Χρύσανθος Θεοδοσόπουλος κ.α.). Αυτό βέβαια δεν πρέπει να οδηγήσει κανένα από όλους εμάς σε εφησυχασμό, αλλά μάλλον μας προτρέπει σε εγρήγορση και στράτευση, για την υπεράσπιση των παραδόσεών μας, που αποτελούν για όλους τους Έλληνες υπαρκτικό σημείο αναφοράς.

Επίμετρο: ήταν μια εξαιρετική ημερίδα η ημερίδα της Βέροιας .Ακούστηκαν τόσα ενδιαφέροντα πράγματα και ήταν παρόντες εκεί τόσοι σημαίνοντες άνθρωποι του τόπου μας .Προπάντων υπήρχε μια ψυχική ανάταση σε όλους όσοι ήμασταν το βράδυ εκείνο εκεί και το έβλεπα αυτό στα μάτια τόσων ανθρώπων ,κυρίως νέων, που κουβέντιασα μετά την εκδήλωση θερμά μαζί τους. Τελικά ,φίλε Πρόεδρε Γιώργο και αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ., τα καταφέρατε μια χαρά. Από καρδιάς ένα μεγάλο συναδελφικό και φιλικό ΕΥΓΕ.

Θεσσαλονίκη 10/1/2010

----- . -----

ΚΘΝΟ ΔΥΟ ΛΙΩΝΩΝ;

Κων/νου Μουτίδη

Πρωτοψάλτου Μεσοποταμίας Καστοριάς.

Ψυχρολουσία και απογοήτευση δοκίμασα την Κυριακή 25-10-2009 όταν παρακολούθησα Όρθρο και Θ.Λειτουργία στην Τηλεόραση (Ε.Τ.3), από τον ιστορικό Ναό του Αγίου Δημητρίου της Θεσσαλονίκης, παραμονή μάλιστα της μεγάλης εορτής και πανηγύρεώς του. Μια ομάδα νεαρών – αγοριών και κοριτσιών – με έναν, επίσης, νεαρό χοράρχη, όλοι με φανταχτερές στολές, «έψαλλαν» από δεξιά όλα τα μαθήματα κατά τρόπο τραγουδιστικό, επηρεασμένοι φανερά από τη νεοσύστατη τεχνοτροπία της λεγομένης σχολής

Καρά. Και πού τραγουδούσαν; Πάνω στο αναλόγιο το στοιχειωμένο από έναν Χρύσανθο, του οποίου τα κόκκαλα – σίγουρα – θα έτριζαν εκείνες τις ώρες.

Την ίδια μέρα διαβάζω στο περιοδικό Sunday του «Αγγελιοφόρου» της Κυριακής, πηχιαίους τίτλους «ΨΑΛΜΩΔΙΕΣ – ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΤΑΝΥΞΗΣ – Ω ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΧΑΙΡΕ ΜΕΤΑ ΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ» και το ακόλουθο κείμενο: *«Μέσα από ένα αμάλαμα της Γραπτής και Προφορικής Παράδοσης, τα οποία καλύπτουν χρονικά πέντε αιώνες – 14^ο έως 19^ο – και συνδέουν τη Θεσσαλονίκη την Κέρκυρα και την Κωνσταντινούπολη, ο «Ψαλτικός Χορός» παρουσιάζει σήμερα...»*. Ήταν, λοιπόν, ο «Ψαλτικός Χορός» του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας και – όπως δημοσιεύτηκε – *«οι περισσότεροι από τους οποίους δεν είναι ψάλτες»!* Υπάρχει και βιογραφικό του νεαρού χοράρχη με τίτλο «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ», ο οποίος γεννήθηκε στην Κέρκυρα, εκεί σπούδασε μουσική, έψαλε στον Άγιο Σπυρίδωνα της Κέρκυρας και για λίγο στον Πατριαρχικό Ναό της Κων/πόλεως παίρνοντας μαθήματα ψαλτικής από τον Άρχοντα Πρωτοψάλτη κ. Λεωνίδα Αστέρη (!), έψαλε περιστασιακά σε κάποιους ναούς και έχει μελοποιήσει ύμνους στην ελληνική, λατινική, ιταλική και ισπανική. Μάλιστα. Δηλαδή η καθαρά κανταδόρικη εκκλησιαστική μουσική της Κέρκυρας με τα αρμόνια στη Θ.Λειτουργία, «παντρεύτηκε» με το Πατριαρχικό ύφος της Ορθόδοξης βυζαντινής μουσικής παράδοσης για να γεννηθεί αυτό το περίεργο «αμάλαμα» ψαλμωδίας, που ξένισε, απογοήτευσε και εξόργισε. Και αυτά ακατανόητα καλύπτονται από πανεπιστημιακό μανδύα, - παρακαλώ -, αφού ο ίδιος «άνθρωπος των ψαλμών» τα διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο της Κέρκυρας!

Υπάρχει όμως και κάτι σοβαρότερο. Αυτό το νόθο και ακατανόητο κατασκευάσμα της – δήθεν – «Γραπτής και Προφορικής Πατριαρχικής παράδοσης», καλύπτει – λέει – «χρονικά πέντε αιώνες, 14^ο έως 19^ο». Δηλαδή γι' αυτούς δεν υπήρξε σωστή Γραπτή και Προφορική Πατριαρχική παρά-

δοση» κατά τον 19^ο και 20^ο αιώνα; Δηλαδή υπήρξε ένα KENO ΔΥΟ ΑΙΩΝΩΝ; Αυτοί, λοιπόν, αγνοούν τους σοφούς μεταρρυθμιστές της γραφής, Χρύσανθο, Γρηγόριο και Χουρμούζιο, που έσωσαν από την απώλεια τη μουσική μας και ονομάστηκαν Εθνικοί Ευεργέτες, δεν αναγνωρίζουν Πατριαρχικές Μουσικές Επιτροπές και Πατριαρχικές Σχολές, δεν αποδέχονται τόσους άλλους επιστήμονες θεωρητικούς, όπως τους Θ. Φωκαέα, Π. Κηλτζανίδη, Κ. Ψάχο, Παναγιωτόπουλο, Ευθυμιάδη κ.α. Και ακόμα, δεν αναγνωρίζουν τους μαϊστορες των Πατριαρχικών αναλογίων, Γ. Ραιδεστηνό τον Β', Γεώργιο Βιολάκη, Ιάκωβο Ναυπλιώτη, Κων/νο Πρίγγο, Θρ. Στανίτσα και τόσους άλλους τιτάνες των Ελληνικών Ορθοδόξων Εκκλησιών! Όλους τους παραπάνω τους διαγράφουν με μια μονοκονδυλιά ως άσχετους!!! Και επιμένουν ότι υπήρξε σκοτάδι δύο αιώνων. Όταν αυτά δεν αποτελούν ασύστολα ψεύδη, επαίσχυντη διαστρέβλωση της ιστορίας και όνειδο και ύβριν κατά των Εθνικοθησκευτικών προσώπων, που υπηρέτησαν αυτές τις αξίες επί δύο αιώνες, τότε τι μπορεί να είναι; Και καλά, τη γραπτή παράδοση την ερμηνεύουν όπως τους βολεύει, την προφορική παράδοση όμως από τον 14^ο έως τον 19^ο αιώνα από ποιόν την άκουσαν; Τέτοια παραμυθάκια διδάσκουν κάποιοι πανεπιστημιακοί και θέλουν να πείσουν για την επιστημοσύνη τους; Μα, όλοι οι πανεπιστημιακοί εγκρίνουν και υιοθετούν αυτό το μυθοπλαστικό «αμάλγαμα» ψαλμωδίας; Αλλά και οι τόσοι Άρχοντες Πρωτοψάλτες και Άρχοντες Μουσικοδιδάσκαλοι της βυζαντινής Θεσσαλονίκης, τι έχουν να πουν γι' αυτά που ακούστηκαν στον Αγ. Δημήτριο στις 25-10-2009, που πρίν ακόμα ακουστούν δημοσιεύτηκαν γι' αυτά τόσο βαρύγδουπα ευμενή σχόλια; Κυρίως ο – πραγματικά – προσηλωμένος στις Ελληνορθόδοξες παραδόσεις, Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Άνθιμος, πώς άκουσε αυτές τις ψαλμωδίες; Τελικά η γνήσια βυζαντινή εκκλησιαστική μας μουσική είναι πεντάρφανη και τελείως

απροστάτευτη; Επί τέλους! Κάθε αρμόδιος ας αναλάβει τις ιστορικές ευθύνες του.

----- . -----

**ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ Δ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΨΑΛΤΙΚΟΥ
ΛΘΗΝΑ 8-11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2009**

Μιχαήλ Ν. Οικονόμου - Αργίνιο

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορήθηκα μέσω του διαδικτύου τη διοργάνωση του Δ' Διεθνούς Μουσικολογικού και Ψαλτικού συνεδρίου στα πλαίσια του γενικού τίτλου «Θεωρία και Πράξη της Ψαλτικής τέχνης» και με ειδικό θέμα: «Τα Γένη της Ρυθμοποιΐας» και τρέχουσα «Ψαλτικά θέματα».

Το συνέδριο διοργάνωσε στην Αθήνα από 8-11 Δεκεμβρίου 2009 το Ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Έσπευσα, λοιπόν, να μεταβώ στην πρωτεύουσα, η οποία απέχει περίπου 300 χιλ. από τον τόπο διαμονής μου με την προσδοκία και την ελπίδα να βελτιώσω τις μουσικές μου γνώσεις.

Αφού παρακολούθησα μ' ενδιαφέρον όλο το πρόγραμμα του συνεδρίου, επέστρεψα στον τόπο μου (οϊκάδε) και θέλησα να κάμω τον απολογισμό, σχετικά με το τί απεκόμησα από το συγκεκριμένο συνέδριο, όπως είχα την χαρά να αποκομήσω και από τα τρία (3) παρόμοια προηγούμενα συνέδρια, τα οποία επίσης είχα παρακολουθήσει.

Σε μια τέτοια, λοιπόν, διαδικασία «καθ' εαυτόν», κατέληξα στο συμπέρασμα πως από το συγκεκριμένο συνέδριο συνέλεξα «άνθρακα».

Οι παρατηρήσεις μου είναι οι παρακάτω:

Πρώτον. Το συνέδριο ήταν ασφυκτικό. Υπήρχε ένα πλήθος εισηγήσεων, (51) τον αριθμό, πράγμα, που πρακτικά δεν είναι εφικτό να παρακολουθήσει κάποιος και να τις αφομοιώσει. Μου έδωσε την εντύπωση πως, παράλληλα με το κύριο θέμα του Συνεδρίου, ήταν και τούτο, να ικανο-

ποιήσει όσο γίνονταν περισσότερα πρόσωπα-εισηγητές, άσχετα με το αποτέλεσμα. Την άποψή μου αυτή ενίσχυσε η τακτική: Σε περίπτωση που δεν μπόρεσε να είναι παρών κάποιος εισηγητής, σύμφωνα με το πρόγραμμα, αυτομάτως, βρίσκονταν κάποιος άλλος «ευκαίρως ακαίρως», έβγαζε από το τσεπάκι του μια εισήγηση και τη διάβαζε. Δεν ξέρω αν αυτό λέγεται επιστημονικό συνέδριο και δὴ ΔΙΕΘΝΕΣ!

Δεύτερον. Ένας ικανός αριθμός από τις εισηγήσεις δεν είχε καμιά απολύτως σχέση με το κύριο θέμα του συνεδρίου: «Τα γένη της Ρυθμοποιΐας». Για το λόγο αυτό, υποθέτω, συμπληρώθηκε «..και τρέχοντα ψαλτικά θέματα», για να καλυφθούν στο σημείο αυτό τ' αρνητικά του επιστημονικού και Διεθνούς, εννοείται, συνεδρίου.

Έχω τη γνώμη ότι τα τρέχοντα «Ψαλτικά Θέματα» ανήκουν στην αρμοδιότητα των Ιεροψαλτικών Συλλόγων για να συζητήσουν, να τα προσβάλλουν, να τα διεκδικήσουν και να τα επιλύσουν στο μέτρο που μπορούν. Τα όρια του επιστημονικού συνεδρίου βρίσκονται αλλού. Ίσως, και πάλι τεχνηέντως, για το λόγο αυτό εφευρέθηκε η τάχα συνεργασία με την Ο.Μ.Σ.Ι.Ε, το κεντρικό συνδικαλιστικό όργανο της Ιεροψαλτικής τάξης. Πιστεύω, ήταν λάθος η συνεργασία αυτή. Τίποτα δεν απέδωσε και σε άλλα απέβλεπε.

Τρίτον. Στο συνέδριο έγιναν ανακοινώσεις για γνωστά και τετριμμένα ζητήματα π.χ. «Περί κλάδων στους διατονικούς ήχους» και μάλιστα με επιχειρήματα διάφορες παραπομπές σε σύγχρονα βιβλία επιζώντων γνωστών Δασκάλων. Στο σημείο αυτό μου γεννήθηκε η απορία: Τι χρειαίαν έχομεν τοιούτων εισηγήσεων και δεν ρωτάμε τους εν ζωή Δασκάλους να μας εξηγήσουν το ένα και το άλλο που έχουν καταχωρίσει και δημοσιεύσει στα βιβλία τους; Πού το άκουσαν; Πού το βρήκαν; Ποιό το σκεπτικό τους; Τι εξυπηρετεί επιστημονικά η πληροφορία για ένα ζήτημα που μπορώ να έχω στοιχεία από πρώτο χέρι, από την πηγή, από το δημιουργό; Τί περιμένουμε, να φύγουν απ' τη ζωή

και οι τελευταίοι «Γέροντες» της ψαλτικής και τότε να ψαχνόμαστε;...Τότε θ' αρχίσουν τα όργανα... Οι ατέρμονοι βυζαντινισμοί...Οι πάσης φύσεως διαφωνίες και εικασίες; Ίσως προκύψει με κάτι τέτοια και κάποιο διδακτορικό.

Με όσα καταθέτω δεν αποβλέπω, με κάποιο τρόπο, στην απαξίωση του συνεδρίου. Κάθε άλλο. Δεν έχω τέτοια πρόθεση. Σέβομαι και τιμώ τους πάντες. Οι απόψεις μου τίθενται στην κρίση των αρμοδίων για αξιοποίηση ή απόρριψη. Επιδιώξή μου και επιθυμία μου είναι το Ε' Μουσικολογικό συνέδριο, όποτε αυτό προκύψει, να είναι πολύ καλύτερο για όλους.

Και τώρα, μια πρόταση στην Ο.Μ.Σ.Ι.Ε

Επειδή όλοι οι ψάλτες, λίγο – πολύ, δεν έχουμε καμμία παιδεία πάνω στη φώνηση, στην προφορά δηλαδή του ελληνικού μας λόγου και χωλαίνουμε σε μεγάλο βαθμό – εκτός από τους χαρισματικούς ψάλτες –, προτείνω να διοργανωθεί ένα Παννελήνιο συνέδριο με θέμα: «Προφορά και φώνηση του Ελληνικού λόγου», όπου διακεκριμένοι δάσκαλοι της Δραματικής Σχολής θα διδάξουν το πώς πρέπει να προφέρουμε το ένα ή το άλλο φωνήεν, το ένα ή το άλλο σύμπλεγμα... Το χάλι μας στο σημείο αυτό φτάνει σε κάποιες περιπτώσεις σε ακραία και βαρβαρίζουσα φώνηση της μητρικής μας γλώσσας. Το ζήτημα κρίνεται αναγκαίο, δεδομένου ότι η Βυζαντινή μας μουσική, η Ψαλτική είναι φωνητική, όχι οργανική και έχει σαν πρωταρχικό σκοπό να αναδείξει, να προβάλλει τα ποιητικά κείμενα των ύμνων με εμμελή λόγο.

----- . -----

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟΝ

Από το βιβλίο με τίτλο **ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟΝ** του κ. Φώτη Θεοδωρακόπουλου που ήδη κυκλοφορεί, παρατίθενται δύο σπάνια Χερουβικά καταξιωμένων μελοποιών.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΙΔΕΣΤΗΝΟΥ (+1889)

Ἦχος Ψω. Ζω.

Οι τα α α α α α α α ἰα α α α α

α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ἰου

ου ου ου π ου ου ου ου ου ἰου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου

βι υμ μυ υ υ σσι ι χω ω ω ως ει

χο γι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο

ο ο ει χο γι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι ἰαι

αι αι αι τη η ζω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

α α α α ἰα α α τρι α α α α δι ι

τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο

(M) (Z)

ο ο ον π προ ο σα α α α προ σα α α

(M) (Z)

α α α δο ο ον τε ες πα σαν την βι ι ω

(Π) (Z)

τι ι χη η η ην ζ' α α πο ο θω ω ω ζ' ω

(K) (Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω με ε

ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α

(N) (Z)

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα αν ζ' λ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ (+ 1985)

Ἦχος Γα

(Γ) (N) (Γ)

λε ε ε ε ε ε ε ε Οι οι τα α α α

α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Π) (Γ) (N)

ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μν υ

(Π)

υ χυ υ υ υ υ σπ ι ι π q ι ι ι ι ι ι

ι ι ι μυ υ υ υ σπ ι ι ι ι χω ω ω ω

(N) (Γ)

ως π q ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο

(N) (Γ)

νι ι ζο ο ον τε ε ε λε ε ε ες ρ

(Z)

χαι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ο ο ο ποι

οι τη ζω ο ο ποι οι ω ω λω ω ω ω ω z' η Tri

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α λε τρι α α α δι ι ι λι ι

(Δ)

ι ι ι z' η τον τρι σα α α α α α α α α

(Γ)

γι ο ον υ υ υ υ υ μνον προ σα α α δο ον

(N) (Γ)

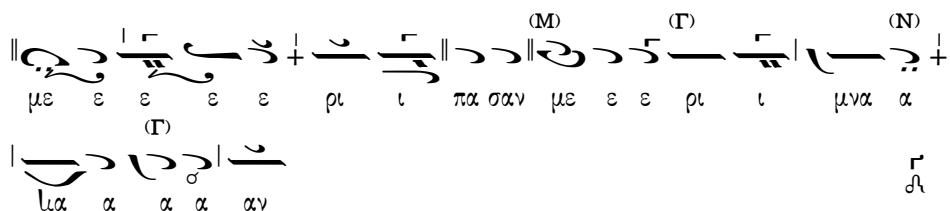
τε ε ες λε ε ε ε ες ρ πα α α α α α

(Γ) (Z)

α α σαν τη η η ην βι ω ω τι ι κη η

(Γ)

λη η η η ην α πο θω ω ω ω με θα α α

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κυκλοφόρησε το βιβλίο του Αρχοντος Μουσικοδιδασκάλου Βασιλείου Κατσιφή, με τίτλο ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ – ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΚΤΩΗΧΙΑΣ. Πληροφορίες – παραγγελίες στο Μουσικό Εκδοτικό Οίκο «ΜΥΡΙΠΝΟΟΝ» του κ. Φώτη Θεοδωρακόπουλου.

Τηλ. 26910 -29842 και 26910 - 68019. Fax: 26910 – 23492.

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: www.myriпноon.gr

ΓΕΝΙΚΟ ΣΛΛΠΙΣΜΑ

«Οι Υπέρμαχοι» αγωνιούμε και αγωνιζόμαστε για τη διάσωση και διατήρηση τῶν γνήσιων μουσικῶν μας παραδόσεων. Οἱ προσπάθειές μας εἶναι καθαρῶς ιδεολογικές. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς προσηλωμένους στὶς μουσικὲς μας παραδόσεις, ἐρευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, ὀργανοπαῖχτες καὶ φιλόμους νὰ ἐγγραφοῦν στὴν Ἑνωσή μας. Ἡ κάθε εἶδος βοήθεια εἶναι πολὺτιμη.

«Οἱ Υπέρμαχοι»

Τα ἐννυπόγραφα κείμενα, ἐκφράζουν τὶς ἀπόψεις τοῦ ὑπογράφοντος.

Συνδρομές, προαιρετικὲς μὲν, ἀναγκαῖες δὲ γιὰ τὴν στήριξη τοῦ περιοδικοῦ.

